

Bestyrelse, er Amtmændene, som jo ogsaa er der tilstede. Jeg kan derfor aldeles ikke stemme for noget af de Alternativer, som man har fremsat med Hensyn til en Forandring af Amtsraadet. Jeg skal endnu yttre mig over et enkelt Spørgsmaal, som vel er af underordnet Betydning, med Hensyn til hvilket enkelt æret Landsthingsmand (Mau) har fremsat et Forslag; det er nemlig om Suppleanter. Den ærede Ordfører sagde, at Raisonnementet vilde føre til, at man skulde have Suppleanter, men at derimod de Erfaringer, som ere blevne meddeelte, førte til det Modsatte. Jeg maa herved gjøre den Bemærkning, at man vilde feile, hvis man vilde lægge Erfaringer fra Stænderindretningen til Grund; thi der er stor Forskjel paa den Maaade, hvorpaa Suppleanter valgtes til Stænderne, og den, hvorpaa de hidtil ere valgte og fremdeles maatte vælges til Amtsraadene. Ved Stændervalgene var Maaaden, hvorpaa Suppleanterne fremkom, den, at alle Stemmeberettigede nævnedes to Navne for hver Deputeret, der skulde vælges; altsaa i de fleste Districter, hvor der kun skulde vælges een Deputeret, der skrev man to Mænd, og den, som havde de fleste Stemmer, blev Deputeret; den, som havde næstflest, blev Suppleant. Dette medførte vistnok den Betænkelighed, hvorpaa man heller ikke i sin Tid var opmærksom, at, naar der i een Valgkreds var to Inddivider, hvorom Partiernes deelte sig, saaat det var det ene om at gjøre at have den Ene, det andet derimod at faae den Anden, at saa hvert Parti, for at skaffe den Mand, det attraaede, Overvægt, kunde give den ene Stemme til forskjellige Personer, som ei kunde formodes at faae Stemmer nok, hvorved det kunde skee, at der blev kun faa Stemmer for den, som blev valgt til Suppleant, hvorved Hensigten af Indretningen, at den som havde den største Sympathie i Valgkredsen, skulde være Deputeret, og den, som efter ham havde næstflest, skulde være Suppleant, kunde forfeiles. Imidlertid var dette, troer jeg, mere et Raisonnement end en Erfaring, og jeg troer ikke, at dette, uden paa enkelte Steder, har vist sig i en noget betydelig Grad. Men det har jo aldeles ingen Indflydelse paa Amtsraadsvalgene. Ved Stændervalgene var denne i visse Henseender usuld-

komne Valgmaade nødvendig, fordi man ikke vel kunde tænke sig, at alle de mange Beboere, som tildeels maatte komme langvejs fra, skulde naaar Valgene drog sig ud maaskee i flere Dage, vedblive at være tilstede for at vælge en Suppleant, efterat man var bleven færdig med Valget af en Deputeret; altsaa vilde man risikere, at Suppleantvalget blev foretaget med endnu mindre Interesse, end det nu bliver foretaget. Derimod hvad angaaer Amtsraadsvalgene, som foretages af Sognenes Delegerede, som dog kun er et temmelig indskrænket Antal Mænd, der gaaer det meget godt an, at man vælger først paa en Deputeret og siden paa en Suppleant, og det er ogsaa den Fremgangsmaade, som Cancelliet i Skrivelse af 11. Decbr. 1841 har anbefalet. Man har ikke ligefrem sagt, at det var en nødvendig Fremgangsmaade, fordi der ikke var foreskrevet Noget udtrykkeligt derom i Loven, men man fandt, at det var det Naturligste, og det er vistnok ogsaa det, som er iagttaget overalt, og som ialfald kunde foreskrives. Man maa ogsaa betænke, at der til at være Amtsraad ikke kræves nogen saadan ualmindelig Indsigt og Dygtighed, at man jo meget let kan finde 2 Personer, som man paa eengang kunde vælge, een først og fremmest, som den man helst vilde have, og dernæst den, som man næsthelt vilde have. Jeg skulde dog ikke stemme for Suppleantvalg, dersom der ikke var den overmaade mærkelige Omstændighed, at man ellers idelig bliver nødt til at gjøre nye Valg, og det er Noget, som man maa være, troer jeg, meget bange for. Jeg troer, at disse mange Valgformaliteter og Rejser i Valgansiggender ville sløve Interessesen for de communale Forhold i høi Grad (Mau: Ja!), og jeg skulde meget ønske, at man vilde være mere sparsom med Sogneforstandernes og andre Vedkommendes Tid (Mau: Ja!). Det er ogsaa, som en æret Landsthingsmand har bemærket, temmelig strengt for disse Valgmænd, disse Delegerede for Sogneforstanderskaberne, at skulle gjøre ofte ikke ganske korte Rejser for at udføre dette Valg; thi det forholder sig, som det er anført, at de ikke have noget Krav paa at faae Godtgørelse enten for Befordring eller Diæt, og det er vistelig en stor Byrde at lægge paa dem, saameget mere, som det jo ogsaa er antaget,